

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 37.
din 21.01.2008

Dosar nr: 610/2007

Petiția nr: 11.980 din data de 12.10.2007

Petent: B C

Obiect: transferul petentului de la un penitenciar la altul

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 B C Penitenciarul Rahova, loc. București, Șoseaua Alexandriei, nr. 154

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa înregistrată cu nr. 11.980/12.10.2007 petentul ne sesizează următoarele aspecte:

În urmă cu circa un an de zile a dat în judecată conducerea Penitenciarului Rahova pentru anumite abuzuri săvârșite de aceștia. Din acel moment și până în prezent face naveta de la Penitenciarul Mărgineni la Penitenciarul de Maximă Siguranță Rahova.

Acesta consideră că se încalcă abuziv Legea 275/4 iulie 2006, dar și art.3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și datorită faptului că este de etnie i se aplică un tratament diferit. Astfel îi este îngreunată posibilitatea de a-și vedea familia. Acesta susține că a încercat să vorbească cu persoanele din conducerea Penitenciarului Rahova și a fost făcut țigan. Totodată în acest Penitenciar susține petentul mai sunt și alte persoane care se judecă cu cei din conducere dar aceștia nu sunt transferați de la un penitenciar la altul.

Prin adresa nr. 12.871/22.10.2007, i s-a solicitat un punct de vedere cu privire la excepția de necompetență invocată de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „**orice deosebire excludere, restricție, sau preferință**, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectarea HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și **orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării**, în condiții de egalitate, a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”, conform art. 2, alin.3” sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.”

De asemenea, conform art. 2, alin.4, din O.G.137/2000 republicată „orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții:

Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categoriiesocială, convingeri, ses, orientare sexuală, vârsta, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Având în vedere situația prezentată și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că potrivit Legii nr.275/04.07.2006 privind executarea pedepselor și al măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, art.5:

“În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, dizabilitate, boală cronică contagioasă, infecție HIV/SIDA sau alte temeiuri”.

Încălcarea prevederilor alin.1 se pedepsește potrivit legii penale.

Potrivit art.39 privind asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate:

“Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.”

De asemenea, potrivit art.38: “Exercitarea drepturilor persoanelor

condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngrădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.”

“Impotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.”

“Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

“Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane în vederea aflării adevărului.”

“Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată, în termen de 10 zile de la primirea acesteia și pronunță una dintre următoarele soluții”:

- a) admite plângerea și dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului
- b) respinge plângerea dacă aceasta este nefondată.

“Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate în termen de două zile de la data pronunțării acesteia”.

“Impotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii”.

“Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art.460 alin. 2-5 din Codul de Procedură Penală, care se aplică în mod corespunzător”.

“Hotărârea judecătorei este definitivă”.

Examinând plângerea și dispozițiile legale incidente, în speță prevederile Legii nr.275/04.07.2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Colegiul Director constată că potrivit art.5 orice formă de discriminare manifestată în timpul executării pedepselor se pedepsește potrivit legii penale, ceea ce denotă intenția expresă a legiuitorului de a incrimina aceste fapte ca infracțiuni.

Raportându-ne la prevederile O.G. nr.137/2000 republicată, reținem că acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

Astfel în speța dedusă soluționării, constatăm existența unei reglementări speciale, Legea nr.275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal în raport cu prevederile O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, reglementare cadru cu caracter general.

Față de aceste aspecte, reținem aplicarea principiului de drept “specialia generalibus derogat” potrivit căruia legea specială, fie anterioară, fie posterioară sau concomitentă cu cea generală se aplică în primul rând, având preferință față de legea generală.

Sub aspectul procedural al garantării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, Colegiul Director reține că potrivit art.39 : "Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate".

În același sens, Colegiul Director reține că Legea nr.275/04.07.2006, în art.38 și art.39 prevede în mod expres procedura de soluționare a plângerilor împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Acest aspect de vădită necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a fost statuat și de instanțele judecătorești care s-au pronunțat în același sens, prin Sentința Civilă nr.556 din 21.02.2007 pronunțată de Curtea de Apel București și menținută prin respingerea recursului de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.3241 din 26.06.2007.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

CORINA COMȘA - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

GHEORGHE IONIȚĂ – Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA ROXANA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

